

Về với Chúa thôi

Chậm rãi - nhẹ nhàng

Nguyễn Hùng

1- Trở về với Chúa đi thôi, trời đã tối, sương chiều thoáng nhẹ
2- Nhưng lòng nhân Chúa vô bờ, hằng bao dung cứu con thoát bùn
3- Hãy về bên Chúa đi thôi! Niềm đau ái bên Ngài mãi chẳng

roi... Dù đêm không còn dài Dù tim héo mòn rồi, vượt qua u
nhờ. Dù thân con bọt bèo, trần gian lỗi tội nhiều. Ngài vẫn ngóng
phai. Niềm tin yêu dạt dào, thành câu ca nhiệm mầu, hợp tiếng khấn

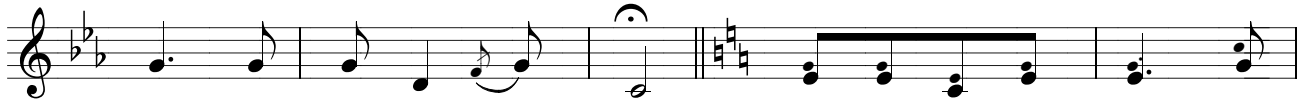
hoài bước đến gần bên Chúa nghỉ ngơi. Hãy về với Chúa nhân
chờ mong con về xuôi bến tình yêu. Thế mà con quá hững
cầu dâng lên Ngài chia sẻ buồn đau. Để đời tan biến u

từ Đây người ngủ mê trong cám dỗ xa hoa. Được bao quý
hờ, đời còn mãi mê trong bóng tối điêu ngoa. Ngài ơi xin
sâu, thành câu tri ân trong khúc hát yêu thương. Cùng theo chân

giá thế gian này, mà không có Chúa trong cuộc đời, sẽ lãnh được
hãy cho con về tựa nương trong trái tim nhân lành, bên Chúa con
Chúa suốt con đường ngược xuôi trăm hướng trên dương trần, đi khắp muôn

gì mai sau ở Nước Trời? ĐK: Nơi quê nhà an vui, có
luôn hy sinh và tín thành.
nơi loan Tin mừng Nước Trời.

Chúa ở cùng tôi. Trên cõi đời đơn côi lắm đắng cay rã

rời. Quên gian trần đi thôi! Tiếc chi những gì chơi vơi?

Trông mong về tương lai hưởng phúc Thiên đường vui.